

DUNIECA

25 Bani Posta

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Punctul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Are în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Bucurie mare.

Sunt bucurii mari, sfân-
te și adevărate, date de
Providență omului slab, ca
amintirea lor să-i devină
mângâiere în multele ne-
cazuri ale vieții și izvorul
nădejzii în viitor. O aseme-
nea bucurie au gustat ca-
tolicii din Sighet primind
vizita Excelenței Sale Msg.
Andrea Cassulo, Nunțiu
Papal în București.

Venirea lui între noi cu
Preasfințitul Arhiepiscop al nos-
tru mult iubit a fost și ea
providențială și așa a avut
darul să-i miște până la
lacrimi și pe cei mai greu
de mișcat. Undele iubirii
și credinței Maramureșului
față de Sfântul Părinte s'au
revărsat asupra Trimisului
lui și în orele scurte ce a
petrecut între noi, Excelența
Sa a făcut mai mult decât
poate face munca anilor:
ne-a întărit în credința
noastră.

Roma și Vaticanul,
Sfântul Petru și urmașii lui,
Preafericitul Părinte Papa
Pius al XI. vicarul lui Hris-
tos, unitatea Bisericii și
indisolubila legătură a noas-
tră cu ea, de toate aceste ni
s'a umplut sufletul și am sim-
țit și trăit nemărginita ferici-
re: de a fi membrul Bisericii
Catolice.

Fiecare propoziție din
vorbele Excelenței Sale
Andrei Cassulo a fost o
perla nemărginit de prețio-
asă ce trebuie să ne îm-
podobeze sufletele noastre.
La diferitele biserici catolice,
capela, călugărițelor la a-
ceea a spitalului și a li-
ceului de fete, la Asociația
pentru Cultura Poporului
Român din Maramureș și
la banchet am avut ferici-
rea să auzim adevăruri su-
blime, care dacă vor de-
veni normele noastre, vom
înainta nespuse de mult pe
calea creștinului desăvârșit.
Am auzit de la Excelența Sa
că urmașii străbunilor catolici
nu pot să fie în Mara-
mureșul istoric decât catolici
buni. Preafericitul Pă-
rinte Papa Pius al XI aces

tor urmași își trimit bine-
cuvântare. Durerea Bisericii,
care este buna mamă a
noastră, trebuie să ne doară
și pe noi, pentru că durerea
mamei e și a copilului. Să
iubim Biserica mult de tot
și Capul văzut al ei.

Trebuie să ne iubim,
cum să iubesc frații și să le
facem mult bine, că prin a-
ceasta îl îndatorăm chiar pe
Isus. Religia e baza științei,
Dumnezeu este domnul
științelor. Viitorul neamului
nostru depinde de la crește-
rea religioasă a fetelor.

Și am auzit încă multe
multe, ca să se solidifice
în sufletul nostru: N'avem
altă mamă decât Biserica
și alt reazâm decât cre-
dința noastră. Să le ur-
măm principiile și atunci
în măsura cea mai mare
contribuim la fericirea
neamului nostru.

Iar Excelenței Sale An-
drei Cassulo din inimile
noastre recunoșcătoare îi
promitem că învățăturile
lui, care sunt învățăturile
Sfântului Părinte, Vicarul
lui Hristos, nu le vom uita.

I. B.

Orbii veacului actual

„Lăsați-i pre dânșii. Ei sunt conducători orbi ai orbilor. Și de va conduce orb pe orb, amândoi vor cădea în groapă” (Matei 15, 14).

Dacă Mântuitorul nostru ar fi din nou cu trup în lume, o bună parte din viața Sa ar petrece-o vindecând orbii cari sunt tot mai mulți în lume. Dar nu ar fi toți din naștere, nici nu ar putea fi găsiți ușor pe la răspântiile drumurilor nici, nu ar fi orbi ca oricare, ci ar trebui căutați aiurea. Orbii de azi sunt — spre deosebire de cel din Evanghelie — niște orbi sufletești. Li vei găsi în toate clasele sociale începând dela măturătorii de stradă și mergând treptat treptat, până la cele mai înalte funcțiuni. Dar mai cu seamă și mai mult îi vei găsi în persoanele conducătorilor politici și morali ai neamurilor.

Isus Hristos a venit să aducă „pe pământ pace și între oameni bună învoire”, iar drept mulțumită, lumea de acum l-a pornit război — pentru că sunt „conducători orbi ai orbilor”. Soartea lor însă e pecetluită dela început de Acela pe care ei vor să-l nimicească: „Vor cădea!” — pentru că Biserica cea adevărată a lui Isus Hristos e zidită pe piatră, nu pe nisip, pe piatra credinței — și nu un om sau un popor, sau vr'o alianță universală ar fi în stare s'o distrugă, dar de vor porni toate întunecimile infernului, nu vor fi în stare s'o distrugă, căci este veșnică. Ea este trupul și mădulele lui Isus Hristos, are cele 4 puncte ale Sfințelor Sinoade :

Una, Sfântă, Catholică și Apostolică. Tot cel ce îndrăznește ca să ridice piatră în contra ei, o ridică în contra Aceluia ce-a zidit-o și-a răscumpărat-o; iar a te ridica în contra lui Isus, însemnează a fi orb. Totuși așa este. Conducătorii neamurilor de multe ori au fost și sunt orbi. Nu sunt orbi din naștere. I-a orbit însă îngâmfarea, căci au vrut să se ridice mai sus ca Dumnezeu. Ingâmfarea a fost primul păcat în lume, ba chiar rădăcina păcatelor, căci dacă Lucifer nu ar fi păcătuit prin îngâmfare, nu ar fi devenit Domnul răutății și nu ar fi îndemnat pe Adam la călcarea poruncii. Ingâmfarea lui Lucifer a fost pedepsită de Dumnezeu la început.

În istorie, găsim de-asemenea pedepsită îngâmfarea. Napoleon, în culmea gloriei sale, n'a mai vrut să țină seamă de Dumnezeu și de Conducătorul văzut al Sfintei Biserici. Mândria lui a fost pedepsită aspru, încă pe acest pământ. Și alte exemple sunt, pe cari nu le pot aminti. Azi de-asemenea ca și ieri, conducătorii popoarelor uită de Dumnezeu, sau își croiesc în fantezia lor, un Dumnezeu specific, numai al lor, ca jidani cari au așteptat ca Mesia să vină, numai la ei, nu și la ceteralalte neamuri. Ei, bine! Conducătorii trebuie să știe că nu este mântuire fără Isus Hristos

nici intrare în viață fără numai prin El. Toți câți au fost înainte de El sau au venit după El cu alte învățături — sunt „furi și tâlhari”. Iar dacă primești învățătura Lui, trebuie s'o primești în întregime așa cum este fără adaos — pentru că nimic nu a rămas nedescoperit de Isus sufletelor noastre, ce-ar putea descoperi un altul: și fără rețușări, căci nimic nu poate fi scos din învățătura Lui Dumnezeuască, fără ca cei dintâi păgubiți să fim noi — și numai noi. A nu primi pe Isus, sau a-l primi în parte — însemnează a nu intra pe ușa cea adevărată în staulul oilor — iar ușa este Isus; iar a nu intra pe ușă înseamnă a fi sau orb, sau fur și tâlhar. Conducătorii popoarelor cari vreau să-l nimicească pe Isus, să știe că o fac în detrimentul lor personal dacă o fac pentru ei și național dacă o fac pentru Neam.

Isus nu poate fi înlocuit nici prin Iuda, nici prin Wotan, sau altă personalitate mitologică păgână. Cei ce-l urmează pe Isus, trebuie să-i se'nchine „cu spiritul și cu adevărul”. Cei ce caută adevărul în altă parte decât în Isus, sunt orbi, iar dacă totuși ei spun că văd, Isus le spune: „De ați fi orbi, nu ați avea păcat. Iar acum ziceți: vedem; pentru aceasta rămâne păcatul vostru”. (Ioan 9, 41).

Mântuirea e numai dela Isus, Cei ce vreau să-și salveze neamul sau să-l ridice, trebuie să fie conduși de Isus pe calea pe care ei vreau să conducă pe alții, căci „de se închină cineva lui Dumnezeu și face voia

Lui, pre acela îl ascultă" (Ioan 9, 31). Iar dacă sufletele lor sunt orbite și nu-l cunosc, nu-l văd pe Isus, cel puțin să-și deschidă urechile, și să-l audă: „Mergeți de vă spălați în lacul Siloamului". Spălați-vă de îngâmfarea voastră sufletească, ochii voștri, ca să-l cunoașteți pe Isus ca Dumnezeu adevărat și om adevărat.

Ion Pușcașiu

Zi de bucurie.

Nunțul Papal în Maramureș.

Ziua de 31 Mai 1937 va rămânea pururea întipărită cu litere de aur în inima acelor, cari am fost fericiți de a saluta în orașul nostru pe reprezentantul din România a Preafericitului Părinte Papa Piu XI., — *Excelența Sa Andrea Cassulo* nunțiu papal pentru România.

Că ce însemnătate are aceasta vizită, o știm numai aceia, cari în lupta pentru cauza bună avem nevoie atât de des de incurajări, care dacă ar lipsi, ne-am simți — de multe ori — părăsiți, slabi, ba chiar biruiți. Dar slavă Domnului, incurajarea vine totdeauna atunci, când avem mai mare nevoie de ea. În figura impozantă a Nunțului Cassulo, — am văzut pe acela care la noi în România reprezintă autoritatea, puterea spirituală, — cea mai mare putere din lume și am fost și vom rămânea mândri, că suntem

membri aceleiași biserici *universale*, care nu cunoaște hotare, nici deosebire de limbă sau de neam.

Nunțul Cassulo.

Om înalt, puternic, fața lui de culoarea sănătății este intru-chiparea omului rezolut, energic, cu un cuvânt văzându-l pe el, vezi omul tare. Zimbetul blând ce nu-i prea părăsește buzele, privirea calină și plină de bunătațe, fac ca să uiți, că stai față în față cu un membru marcant al celei mai înalte diplomații, cu un ministru al Vaticanului, ci vezi în el pe părintele care aduce fiilor săi binecuvântare, mângâiere și cuvinte de îmbărbătare. El este al patrulea ministru al Vaticanului în România, după Francisc Marmaggi, Angelo Dolci, Valerio Valeri, cari s'au părăndat din 1920 încoace. Înainte, a mai îndeplinit aceasta slujbă înaltă la Cairo și apoi la Canada, ca după aceste posturi îndepărtate, să ocupe aceiaș slujbă la noi, ca reprezentantul Sfântului Părinte acreditat pe lângă Majestatea Sa Regele Carol al II-lea. Numit la noi în Octomvrie trecut, deja la o lună, în Noembrie, cu ocazia unei serbări a declarat, că a înțeles totul ce s'a vorbit românește atunci. Azi abia, după numai 6 luni, pe istoricele văi ale Maramureșului, reprezentantul Părintelui tuturor popoarelor a vorbit românește. Mai trebuesc și alte dovezi, că ne iubește?

De altcum încă în Noembrie trecut spunea: după puțin răgaz de timp voi vorbi românește și

atunci Nunțul Papal va fi un Nunțiu românesc.

S'a ținut de cuvânt. Este caracteristic, cum acum 6 luni Excelența Sa a știut să cuprindă în câteva cuvinte datorințele românilor catolici: părintele catolicizmului românesc este Sfântul Părinte-zicea-cum se cuvine să fie, doar filiațiunea voastră cu Roma a stabilit-o deja taica Traian, care a zidit Dacia Felix. Iubiți pe Sfântul Părinte și să iubiți România, să iubiți pe Regele vostru, care cârmuiește destinele acestui neam... având virtuțile teologice, credința speranța și iubirea, vom fi o forță spre mărirea lui Dumnezeu, a Bisericii Sale și a Țării românești.

Așa știe să sfătuiască pe români Exc. Sa Nunțul Andrea Cassulo.

In Maramureș.

Abia cu trei zile înainte de venire Excelenței Sale ne sosisse vestea, ce ne-a imbucurat pe toți, că Nunțul Papal vrea să cunoască plaiurile Maramureșului voevodal. Bătrânul Gutin acum întâia oară a putut să salute cu fruntea-i cărunță, cu șopot de frunze, cu tainicele glasuri ale codrului, cu vesel ciripit de păsări pe Romanul, care vine la aceia, cari de multe secole s'au rupt dela sânul maicii comune, dar vreau să rămână până la sfârșit romani după lege și după sânge. Aici în frumoasa biserică a naturii, în atmosfera neprihănită a culmilor delegatul prefectului județan, Dr. Marina rostește cuvinte pline de căl-

dură de bun sosît, ca apoi întregul şir de sate : Crăceşti, Deseşti, Hărnicieşti, Satşugatag, Giuleşti, Berbeşti şi Vad să repete aceiaş urare. A fost o adevărată serbătoare. Porţi de triumf pretutindeni, haine de sărbătoare, prapori, cântece, dorinţe de bine şi mai ales multă, multă bucurie în suflete. Şi apoi răspunsurile date de Excelenţa Sa Cassulo, tălmăcite şi de Excelenţa Sa episcopul Alexandru, sfaturile sfinte, cuvinte pline de îndemn spre viaţa creştină activă, au dat un aspect adevărat de vizitaţie canonică în toată legea. Cei 68 de ani şi oboseala drumului întru nimic nu au împiedecat pe Excelenţa Sa într'u de a cimentă cât se poate de mult legăturile sufletesti dintre adevărata Biserică şi Maramureş. Trimis din Roma, vrea să rămânem în legăturile ei, în credinţa strămoşilor romani ai căror urmaşi suntem.

La Sighet.

Patruzeci şi opt de călăreţi aşteaptă la podul Ronişoarei şi de aici până la biserica română nu se mai sting uralele venite din buzele credincioşilor înşiruiţi dealungul trotoarului. Elevii români catolici ai tuturor şcolilor, cei mici în haine de străjeri, aruncă flori în drumul Nunţiului. La poarta ridicată în faţa casei vicariale primarul oraşului Dr. Iuliu Hodor şi ajutorul de primar Dr. Alexandru Filipciuc —primul româneşte, iar celalalt italieneşte— urează bun sosît. Răspunsul e tălmăcit de Excelenţa Sa Episcopul, cum şi vorbirea de răspuns dată în uşa

bisericii urărilor de bine ale clerului tălmăcite prin graiul Reverendisimului Ştefan Popp vicar. În biserica frumos împodobită careul e ţinut de doamnele îmbrăcate în frumoase costume naţionale.

Corul Congregaţiei Mariane, condus de măestrul prof. D. Stan directorul Conservatorului de muzică întonează „Pe arhireii, Imnul Naţional şi papal, ca apoi după o scurtă vorbire poporul să primească cu un adânc simţemânt de pietate binecuvântarea papală, împărţită cu atâta măjestate de Excelenţa Sa Nunţiul. Apoi un scurt popas în casa părintelui vicar, o ceaşcă de lapte cald, reconfortant şi iată din nou spre drum către biserica ruteană şi romano-catolică. Aceeaş primire, aceleaş steaguri naţionale şi papale, aceleaş urări de bine şi multă bucurie.

Spitalul încă e cercetat. Medicii în frunte cu Dl. inspector sanitar Dr. Rodeanu îi fac o primire călduroasă. În uşa capelei călugăriţele în genunchi aşteaptă binecuvântarea şi cuvintele înaltului vizitator. Apoi o scurtă vizită la Claustrul călugăriţelor, ca şirul vizitelor să se termine la Agru în localul Asociaţiunii. Pentru aceia, cari au fost acolo de faţă, vor rămânea neuitate cuvintele rostite :

Mă bucur din suflet că vă pot preda marea binecuvântare a fericitului Părinte, vouă cari lucraţi cu atâta râvnă pe ogorul credinţei adevărate şi a culturei româneşti, căci aceasta este dorinţa comandantului Bi-

sericei a Prea fericitului Părinte, ca împreună şi sub conducerea prea sfinţitului vostru Episcop, să conlucraţi pentru binele sufletelor şi a Bisericei.

Aveţi chemarea să răspândiţi lumină într'u întunericul adânc ce domneşte.

Păstraţi şi pe mai departe faţă de Biserică, dragoste şi credinţă, indentificându-vă cu durerile şi greutăţile ei, căci Biserica este ca şi o mamă, care suferă atunci când copilul suferă şi ale cărei bucurii sunt şi bucuriile copiilor. Precum copiii buni aleargă în ajutorul mamei când aceasta suferă, astfel şi voi, văzându-i lipsurile, cu toţii, într'un suflet şi mână în mână să lucraţi ca credinţa aceasta a voastră să devină viaţă.

Şi pentruca să ajungeţi aceasta trebuie să lăsaţi la o parte orice neînţelegere, muştraţi păcatul, dar nici când pe aceia ce greşesc din neştiinţă şi nu din rea voinţă, ştiind bine că cu toţii una suntem într'u Hristos.

Cuvintele aceste, rostite în atmosfera solemnă a biroului Agru-lui vor rămânea de acum deviza noastră. Am primit comanda, nu avem decât să o urmăm.

Centru de lumină.

Mă bucur că vă văd aşezaţi aci în mijlocul oraşului, unde sunteţi un adevărat centru de lumină, pentru iubitul popor românesc din Maramureş.

aceste cărţi şi tipărituri sfinte cari sunt aci pe masă, îmi um-

plu sutletul de bucurie, căci ele sunt dovezi de munca ce o desfășurați pentru luminarea drumului spre credința adevărată.

Ca ultim apel Excelența Sa spune „*Concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur*”.

„*Înțelegerea lucrurile mici le mărește. Neînțelegerea le distruge pe cele mari*”.

În localul Agru-lui s'a prezentat și Congregația Mariană, oferind Excelențelor Sale Nunțiului și Episcopului câte un preafrumos buchet. Excelențele lor au vizitat apoi Librăria Asociațiunii. După vizitele aceste târziu, aproape la orele 4 au luat masa în societatea celor 80 de notabilități, cari au știut să prețuiască marea fericire, de a vedea și a auzi pe trimisul Preafericitul Părinte Papa Piu XI.

Plecarea.

Înainte de a părăsi orașul nostru, a fost cercetată și capela Liceului de fete. Aici primirea s'a făcut din partea inimosului director Cornel I. Sânjoanu, care în preafrumoasa-i vorbire de primire între altele a arătat, că la școala condusă de el nu numai carte să face, dar se îngrijește și de suflet și de buna creștere a elevelor. Excelența Sa cași în tot locul și aici într'o cuvântare arată însemnătatea stăpânirii lui Hristos în școală.

„*M-am bucurat mult, când am auzit dela Dl. director, că aici se dă elevelor creștere religioasă. pentru că religia este*

*baza societății și fără ea nu este știință adevărată. Mă bucur mult, că capela este așa de frumoasă din contribuția elevelor. Soartea neamului este depusă în mâinile profesoarelor, pentru că în mâinile lor este viitoarea femeie și mamă. Dacă profesoarele s'or înspira în fiecare fi — înainte de a începe activitatea lor educativă și instructivă aici în capela aceasta, atunci de succes pot fi sigure; dar și eleve trebuie să se inspire aici. În Roma Preafericitul Părinte a fondat o academie de știință, în care sunt reprezentate toate ramurile de știință printr'un savant fără privire la naționalitate și religia lor. Sfântul Părinte ca insignă le-a dat o medalie cu inscripția: *Deus est scientiarum Dominus*.*

Elevele și profesoarele să nu uite nici odată, că Dumnezeu este stăpânul științelor. Elevele să-și iei de model pe P. V. Maria și să se năzuiască se devine cât mai asemenea Ei”.

După vizita făcută la Liceul de fete Excelențele lor, urmași de Dl. Dr. Marina, Dr. Salcă cu Doamna și preoții din Sighet au plecat către Bixad. În drumul lor au fost primiți în Sarasău Câmpulung și Săpânța. În toate aceste locuri solemnități și atmosferă de serbătoare poate și mai pronunțată cași în alte sate. Domnul fost prefect Mihaly împreună cu păr. Moldovan în Sarasău, păr Varga din Câmpulung și păr. Balja și Rîțiu din Săpânța au ostenit mult, ca să se manifesteze cât de mult dragostea poporului cre-

dincios față de sf. Scaun apostolic al Romei.

La vârful dealului dela Teceu Maramureșenii și-au luat bun rămas, iar Excelența Sa Nunțiul mulțumind încă odată pentru frumoasa primire făcută lui din partea „urmașilor romanilor, cari trăiesc într'un ținut istoric, unde toate pietrele vorbesc despre originea și trecutul glorios al unui neam”.

Și o atitudine supărătoare.

Cu ocazia vizitei Excelenței Sale Andrea Cassulo s'a remarcat din partea tuturor oamenilor de bine atitudinea încușificabilă a conducerii bisericești ortodoxe din Sighet, fapt pe care nu-l putem lăsa fără vorbe, care atitudine va determina de acum și ținuta noastră în cazuri similare.

Căci în ultimul timp spre bucuria tuturor în raporturile dintre cele două biserici naționale s'a arătat o înbunătățire binecuvântată. Primii noi am fost, cari condamnăm toate certurile, am întins o mână de împăcare și cu ocazia vizitei Preasfințitului Colan din Cluj, ne-am grăbit ca să ne manifestăm amicali. La banchetul dat în onoarea Preasfințitului Colan ne-am prezentat mireni și preoți în număr impunător, așa că 80% din cei prezenți am fost noi. Am suportat cu răbdare de martir atunci și unele cuvântări cari în propoziții înflorite ne aruncau izultele cele mai grele, cum și observațiile

— făcute la spate — din partea acelora, pe cari noi am voit să-i onorăm. Așa să vede, că am greșit, căci bunăvoința noastră a primit o palmă răsunătoare Luni, când biserica ortodoxă în modul cel mai vederos și-a arătat disprețul său, neglijându-ne complet. Nu vorbesc despre aceia, cari iscăbind învițarea s'au obligat să ia parte la banahet și nu au făcut-o, ci vorbesc despre aceia, cari dacă nu cinstesc un prinț bisericesc, fiindcă e catolic, ar fi trebuit să cinstească pe decanul corpului diplomatic din țară, pe un ministru plenipotențiar, care prin venirea sa ne-a cinstit orașul.

Așa se vede, că „dominanții” dela noi cred, că ajunge, ca noi să ne apropiem, i-ar ei la rândul lor pot să ne disprețuiescă. Nu ne răsboim, nici vrem ceartă... dar atitudinea aceasta nu suportă critica.

Ca să se știe.

Supunem judecății tuturor oamenilor cu mintea sănătoasă procedura incualificabilă și jnuta absurdă a Dlui Teodor Rusu preot ortodox, care la adunarea pentru organizarea serbărilor din 8 Iunie și 10 Iunie reprezintă pe protopopul ortodox Munteanu, care cum se știe, din motive pur personale s'a supărat foc pe catolici.

În 10 Maiu cu chin și vai am reușit, ca în fața cetățenilor din Sighet să dăm barem aparența unei înțelegeri între români, domnul reprezentant al protopopului azi nu ne mai

vrea cunoaște. Ne vrea reduce la situația minoritarilor. *Intrebăm ce măsuri au luat autoritățile, ca răul să se îndrepteze?* Doar autoritățile, cari trebuie să aibă în vedere bunăînțelegere nu sunt supuse autorității protopopului ortodox din Sighet, cu atât mai vârtos, că situația lui de senator se poate mulțumi miopiei noastre, cari, într'un moment slab am uitat și regretăm foarte mult, că am uitat vechiul adevăr: „timeo danaos et dona ferentes”.

Cronica săptămăni.

E posibilă o apropiere între comuniști și creștinism? Este o întrebare născută din situațiile ciudate provocate de curente politice-sociale extreme. Ziarul marxist: „Correspondance Internaționale” în unul din ultimele sale numere într'un articol scris de Hans Behrend recunoaște însemnătatea enciclicei „Mit brennender Sorge” scrisă pentru apărarea catolicilor germani. Recunoaște eroismul catolicilor germani, cari fără frică înfruntă toate persecuțiile. Apoi își arată bucuria, că mulți dintre lucrătorii catolici germani și mulți și dintre eclesiastici, simpatizază cu comuniștii. Hans Behrend însă greșește. Enciclica amintește elogios pe acei martiri, cari să știu jertfi pentru un ideal, dar tot atunci condamnă sistemele și mijloacele comuniste.

Noi cerem, ca acei ce admiră eroismul catolicilor germani, trebuie să onoreze și eforturile, realizările și activitatea catolicilor din Rusia, Mexico și Spania. Hans Behrend mai susține, că comuniștii condamnă persecuția catolicilor germani și promite, că în Germania democratică viitoare, va fi asigurată libertatea religioasă. Ne întrebăm: pentru ce fac comuniștii promisiuni, în țările unde nu au putere și pentru ce uită de făgăduială acolo, unde ajung la putere. Pentru ce nu oferă ajutorul și catolicilor din Rusia, Spania și Mexico? Un „ideal” nu poate fi în serviciul catolicizmului, până când nu lasă libertate omului de a exercita drepturile naturale: Până când în Rusia muncitorul este rob, funcționarul silit la negarea lui Dumnezeu, până când binele public este deservit intereselor unui partid politic, până atunci nu poate fi vorbă despre apropiere dintre creștinism și comunism.

Două atitudini. În săptămâna trecută doi mari bărbați de stat au vorbit despre relațiile ce trebuie să existe între Biserica și stat. Ambii germani, dar citiți ce deosebire este între mentalitatea lor. Să-l auzim pe Hitler: cere dela fiecare cetățean german supunere fără rezerve. Nime nu poate să păcătuiescă nepedepsit împotriva autorității poporului german... sună aceasta — zice Hitler — și tuturor bisericilor. Până când ele se ocupă numai cu chestiuni religioase-morale, până

alunci statul nu are nimic de zis. Dacă însă pe orice cale vreau să se amestece în drepturi ce compet numai puteri de stat, — statul va reacționa în modul cel mai dur. Nu este permis, ca bisericile să facă critica moralei conducerii statului.

De moralitatea statului german se va îngriji conducerea statului — despre aceasta putem să asigurăm pe toți și pe aceia cari trăiesc în Germania și pe aceia cari sunt afară de hotarele ei. Suntem răspunzători noi — zice Hitler — de generația tineră. Se poate, că sunt de aceia, pe cari îi doare, că tineretul statului german azi numai este divizat, cași în trecut și azi nime nu-i mai poate fărâma în diferite clase sociale și confesionale. Noi ne îngrijim ca tineretul german să devină purtătorul tare al viitorului german.

Iată ce spune cela'lalt cancelar, Schushnigg din Austria: Toți mărlurisim, că cele mai puternice institutii ale lumii sunt: Biserica și statul. Noi știm, că epocile cele mai triste ale poporului german și ale Austriei sunt epocile, când s'au tras păreți despărțitori între aceste două instituții și oameni neprevăzatori s'au silit ca să le separeze. Noi austriecii vom face tot posibilul, ca ruptura dintre aceste două puteri să nu se declare nici când; avem o datorință sfântă, ca să grijim ca legăturile dintre Biserică și stat să se întărească. Facem aceasta în interesul poporului austriac“.

Iată și Mussolini. Este însă și mai mare divergență, de păreri între Mussolini din Italia și Hitler. Mussolini zice, că cea mai bună carte a lumii este Testamentul Nou. Întrebat fiind, că oare este adevărat, că italienii socotesc fascismul, cași o religie și insigniile fasciste le socotesc mai pe sus decât crucea? Mussolini la aceasta întrebare a răspuns răspicat: Nu e adevărat. Noi credem în viitorul fascismului, dar aceasta credință nu-i religie. Știu bine, că fiecare popor și individ are nevoie de religie, pentru că fără ea viața unui popor nu poate dăinui. Religia mea este Noul Testament. Mussolini dorește răspândirea principiilor evanghelice în Italia. Cât de mult iubește el Evanghelia, arată și timbrele de 10 centesime, puse în circulație cu ocazia aniversării de 10 ani, a fascismului. Desemnul timbrului e următorul: Între fascesuri este așezat un altar deasupra cu vulturul roman. Pe altar este așezat o carte deschisă, cu inscripția: Evanghelia. În fund o cruce simplă. În fața altarului steagurile naționale plecate se închină Evangheliei. Sub altar inscripția: Credere (credeți).

—
Sinistrul joc al Patimilor Mântuitorului. Orașul Lerida din Spania a fost martorul unei scene grozave. Partidul anarhist iberian a deținut un tinăr seminarist și l-a tras în judecată în fața unui tribunal improvizat, în piață. Sau repetat aceleaș scene, cași la judecarea lui Hristos. Pe sărmanul seminarist l-au

așezat pe o masă și l'au întrebat despre convingerile lui religioase. Tinărul, fără frică a declarat, că-i catolic și catolic vrea să rămână. La aceasta adunătura din piață cu furia evreilor din Ierusalim, cu aceleași cuvinte: Răstignește-l, răstignește-l, cerea răstignirea lui. Rolul lui Pilat l-a jucat comisarul asociației anarhiștilor, care a rostit judecata și și-a spălat mâinile. Sărmanul martir, a fost batjocorit, i-au rupt hainele și a fost răstignit. După o știre din Madrid ultimele cuvinte ale tinărului au fost: Isuse, mor pentru Tine și pentru binele patriei mele.

Vreți să rideți? Un șef de autoritate văzând în ziua de 31 Mai arborat drapelul național în toate părțile, întreba suprins, în a cui cinste a imcrăcat orașul haină de serbătoare? Tot atât de suprins asculta și răspunsul: a sosit Nunțiul Papal! Ce o fi aia-își făcea socotelile bietul om. Papa, Papa... nu știe românește, nici Nunțiul Papal, deci o minoritar!!! Și dacă e minoritar, va fi cântând ungurește și iată legea făcută! A doua zi sărmanul orb se scocorește și umple lumea, că va face un denunț împotriva prefectului și primarului, că în cinstea unui minoritar, care cântă ungurește, au ordonat arborarea steagurilor! Sărmanul, nu vede, că lume ride de el și îl... compătimesțe!!

AGRU în parohia Seini.

În 16 Mai a. c. s'a ținut adunarea generală a AGRU-lui în parohia Seini fiind de față o mulțime de credincioși.

După intonarea troparului: „Hristos a înviat” ia cuvântul parohul local M.O.D. Mihai Berinde espunând roștul AGRU-lui.

Urmează conferința Dlui teolog George Iula despre credință și statornicia în credință.

Se cântă: „De te-ai și pororit”.

Di președinte George Vlad notar public vorbește despre activitatea dezvoltată a AGRU lui în anul trecut și anunță demisiunea din postul de președinte al AGRU-lui schimbân-

du-și domiciliul cu cel din Țara Oașului.

Parohul local propune între aclamațiile unanime a publicului, de președinte pe Dl Dr. George Barbus avocat.

Noul ales președinte Dr. George Barbus nefiind de față în numele lui mulțumește Dl. Dr. Teodorescu.

În urmă parohul local mulțumește publicului adunat de interesul ce-l poartă față AGRU. Se cântă: „Ingerul a strigat”.

Un participant

Oficiul P. T. T. de reșed. Sighet.

No. 3875 din 30 V. 1937.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință celor interesați că, în ziua de 12 Iunie

a. c. orele 10 se va ține o nouă licitație publică în cancelaria oficiului P. T. T. Sighet pentru reconcesionarea transportului expedițiunilor poștale din orașul Sighet. Despre caetul de sarcini etc. concurenții pot lua cunoștință în orice zi la cancelaria oficiului.

Diriginte,
Al. Zănescu

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

6—12 Iunie 1937.

6. Dumineca Orbului

ap. Fapt. 16, 16. Evg. Ioan 9, 1.

P. Visarion

7. Luni M. Teodot

8. Marți Moașt. Teodor Str.

9. Mercuri C. Ciril

10. Joi Înălțarea Domnului

ap. Fapt. 1, 1. Evg. Luca 24, 36

11. Vineri ap. Vartolomeu

12. Sâmbătă C. Onufrie

10 Iunie: Ziua Eroilor.

Sărbătoarea Înălțării la cer a Domnului Nostru Isus Cristos.

Condac v. 8, Plinind rânduiala cea pentru noi, și cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, te-ai înălțat întru mărire, Cristoase Dumnezeul nostru, nicidecum despărțindu-te, ci rămânând nedepărtat, și strigând celor cete iubesc pe tine: *Eu sunt cu voi și nimenea asupra voastră.*

